

գիմանալ օդուն ազգեցութեանցը :

(Թողով վեցերորդ յայտնի և աւելորդ տունը , յիշենք որ ուրիշ օրինակներ՝ Ա և Բ տանը մէջ՝ աս ալ կ'աւելցրնեն . (Յորժամ ծնաւ զիս հայր իմ՝ ես իմաստնայոցի զնա . աս ալ թէ սրբոյն Ս'եսրովպայ վրայ չմեկնենք , կրնանք իմանալ գրեթէ վրայ , որ քանի որ չէ ծնած գրեթէ՝ տգէտ է , վրան իմաստ մ'ալ չկայ . երբ որ կը ծնանի զանոնք՝ իմաստութիւն կ'ունենայ :

Ուրիշ հանելուկ մ'ալ կայ Ղաւթի ընծայուած որ ուրիշ անգամ կ'ընծայենք հետաքրքրաց . աս ամուս համար լսենք զայս , ուրիշ ազգային հեղինակէ մը :

Հ . Ղ . Մ

Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ւ Կ

Երկուս ընդ իրար կրուին ,
Մէկ 'ի մէկ իսկի չընմանին .
Մէկ այլ 'ի նոցա միջին
էր մեռած ւանկած 'ի տեղին :
Լսնոք որ ըզկուին արին՝
Շատ տրիւն 'ի վայր վաթեցին .
Ի յայն արեւնէ ցօղին
Շունչ տուաւ անկած մեռելին .
Ծեր մ'ալ բարեխոս բերին
Որ եպագ զերես մեռելին ,
Եւ յայն համբուրէ ծերին
Լոյս ծագեաց մըթան գիշերին :

1 Կը յիշեցրնէ Ենովսայ խեցեղէն և պղնձեղէն սիւներն ալ , որոնց վրայ գրեթէ իր և իրմէ առջի նահապետաց աւանդութիւնները . որպէս զի թէ որ երկիրս ջրով ապականի՝ մէկը մնայ , թէ որ կրակով մէկայլ . « Սորա երկուքն յարձանագրու , թեանցն ընդգէմ՝ երկուցն հանդերձեւոյն , որ , պէս ասէ Զովսեպոս , թէպէտ և ուրն անյայտ » . Խորէն Ա . 7 :

Ա Ռ Ա Կ

ԽՆԾԳԵՏԻՆ խրատէր զորդին ոչ խտորնակա ընթանալ . և նորա ասէն . Ի քէն տեսանեմք զստորնակն , և ուստի՝ ուսանիմք զուղիղն :

Բ Ն Ա Կ Ա Ն Գ Ի Տ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Բ Ն Ա Կ Ա Ն Պ Ա Տ Մ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ս'անարիւ :

ՈՒՐԻՇԻՆ չարիք ընելու փնտս հասցրնելու ախորժակը՝ կենդանեաց գծազրութեանը վրայ ալ կ'երևնայ , և աւել իրենց բնաւորութիւնը կ'իմացուի . աղէկ որ որչափ չարիք որ կը փափաքին ընել նոյնչափ չեն կրնար , հապա իրենց մարմնական ուժին համեմատ : Իս նշանը ամէն կենդանիներէն աւելի մանարիւ ըսուած կատաղի կապկին երեսը կը տեսնուի , որ կապկիններու ցեղին մէջ ամենէն ուժովն ու մեծն է , և շահագլուխ ալ կ'ըսուի , որովհետեւ գլուխը շան գլխին նման է : Ս'արմինը մարդու հաստութեամբ կայ , երբեմն ալ ինչուան հինգ ոտնաչափ երկայնութիւն կ'ունենայ . յաղթանգամ ու ջղոտ է , մանաւանդ կուրծքը . գլուխը որ թանձրամիս ու երկայնաձև է՝ անմիջապէս ուսերուն կպած է . չորս սրունքները նոյն բարձրութիւնը ունին , և երկայն բարակ ու ջղոտ են . թաթերը մարդուս ձեռքին կը նմանին , և ամէնքն ալ հինգ հինգ մատ ունին , որոնց վրայ երկայն , բարակ , սուր և մէջտեղերնին խոր եղունգներ կան . բերանն ալ թէ ուժի և թէ մեծութեան կողմանէ ուրիշ մնակեր գազաններէն վար չմնար . իսկ մարմնոյն ուժը հաւասար է խիստ զօրաւոր մարդու մը ուժին : Իսոյց որովհետեւ այնպիսի անզգամ բնաւորութիւն մը ունի որ ինչ որ գիմացը ելլէ կ'ուզէ կտորել ջարդել , ասով իրեն մարմնական կարողութիւնը աւելի կը գրգռի : Ուրիշ գազաններուն պէս՝ ուտելու կամ ինքըզինքը պաշտպանելու համար չսպաններ գիմացը ելլողը , հապա պարզապէս անոր չարիք ընելու համար . վասն զի շատ անգամ այնպիսի կենդանիներ կը սպաննէ՝ որոնցմէ ամենեւին վախ չունի և չուտեր : Իսոյց ի-